

Udvalget har endvidere fundet, at der – ligesom ved andre fagedforretninger – bør være mulighed for, at fagedretten kan beskikke en advokat for rekvisitus.

I forbindelse med fagedforbudsforretninger kan det bestemmes, at rekvirenten som betingelse for forbudets nedlæggelse skal stille sikkerhed for den skade og ulempe, som kan påføres rekvisitus ved forbudet, jf. retsplejelovens § 644. Da der – ligesom ved fagedforbud – kan være behov for at sikre rekvisiti eventuelle erstatnings- og godtgørelseskrav i forbindelse med en bevissikringsundersøgelse, foreslår udvalget, at fagedretten bør kunne betinge en afgørelse om gennemførelse af en undersøgelse af, at rekvirenten stiller sikkerhed for den skade eller ulempe, som rekvisitus kan blive påført.

Hvis rekvisitus ikke har været til stede under forretningen, foreslår udvalget, at fagedretten skal underrette denne om, hvad der er passeret. Underretning til rekvisitus selv bør gives, selv om en repræsentant for rekvisitus har været til stede. Ved selskaber mv. vil »rekvisitus« i denne sammenhæng være den ansvarlige direktør. Udvalget har fundet det hensigtsmæssigt, at der i de tilfælde, hvor rekvisitus ikke har været til stede under forretningen, gives rekvisitus adgang til inden for en kort frist – fastsat til 1 uge efter modtagelsen af underretningen – at kræve forretningen genoptaget, idet der kan være opstået misforståelser, som det er hensigtsmæssigt hurtigt at få afklaret.

Udvalget foreslår, at fagedrettens afgørelser træffes ved kendelse. Alle afgørelser – såvel en afgørelse, der imødekommer en anmodning om undersøgelse, som en afgørelse, der afviser anmodningen – skal kunne kæres til landsretten. Udvalget har valgt at henvise til reglerne om kære i retsplejelovens kapitel 53. Heraf følger, at såvel fagedretten som landsretten kan tillægge kæremålet opsættende virkning, jf. retsplejelovens § 587, stk. 1, jf. § 395. Udvalget har imidlertid forudsat, at kære af en afgørelse, som imødekommer en anmodning om undersøgelse, normalt ikke vil blive tillagt opsættende virkning. Se dog bemærkningerne i pkt. 5.9. vedrørende udlevering af materiale til rekvirenten.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 68-72.

Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets anbefalinger vedrørende behandlingen af en anmodning om bevissikringsundersøgelse, og lovforslagets § 2 er udformet i overensstemmelse hermed.

Justitsministeriet har dog fundet det hensigtsmæssigt at præcisere i lovforslagets § 2, stk. 1, 2. pkt. at anmodningen om foretagelse af en bevissikringsundersøgelse ud over de oplysninger, som rekvirenten påberåber sig til støtte for anmodningen, også skal in-

deholde sådanne oplysninger, der i øvrigt er nødvendige for sagens behandling. Dette svarer til, hvad der gælder for anmodninger om tvangsfuldbyrdelse efter retsplejelovens § 488, stk. 1.

5.9. Gennemførelsen af en undersøgelse

Udvalget foreslår, at selve undersøgelsen gennemføres af fagedretten eller på dennes vegne. Heri ligger bl.a., at fagedretten træffer afgørelse i eventuelle tvister vedrørende den nærmere gennemførelse af undersøgelsen, og at fagedretten fastsætter retningslinierne for det arbejde, der skal udføres af den eller de sagkyndige, som eventuelt bistår fagedretten ved undersøgelsen.

Der har været enighed i udvalget om, at fagedretten eller den, retten bemyndiger hertil, i hvert fald bør kunne fotografere, optage film samt fremstille kopier af dokumenter, oplysninger på edb-anlæg, edb-programmer og andet relevant materiale. Derudover har udvalget fundet det nærliggende og uden væsentlige betænkeligheder at give adgang til beslaglæggelse af relevante genstande, f.eks. eksemplarer af cd'er indeholdende formodet ulovligt kopieret materiale eller eksemplarer af varer, der formodes at være varemærkeforfalskede.

Der har endvidere været enighed om, at det vil være hensigtsmæssigt tillige at give adgang til at beslaglægge relevante dokumenter, idet der ikke altid kan foretages kopiering på undersøgelsesstedet, enten fordi materialet er for omfattende, eller fordi der ikke er adgang til en kopimaskine. Udvalget fremhæver imidlertid, at det til stadighed bør have for øje, at undersøgelsen bør tilrettelægges på en måde, som ikke forvolder rekvisitus unødigt skade eller ulempe, og som står i rimeligt forhold til rekvirentens interesser. Der bør således i almindelighed ikke ske beslaglæggelse af genstande eller dokumenter, hvis dette kan lægge hindringer i vejen for lovlig erhvervsudøvelse eller anden lovlig anvendelse. Er det nødvendigt at beslaglægge originalt bogføringsmateriale eller andre lignende dokumenter, bør materialet i almindelighed fotokopieres snarest muligt, således at de originale dokumenter kan gives tilbage til rekvisitus.

Fagedretten skal i fornødent omfang gengive de iagttagelser, der er gjort under undersøgelsen, i retsbogen. I denné optages tillige en fortegnelse over beslaglagte genstande eller dokumenter og fremstillede kopier mv.

Udvalget foreslår endvidere, at fagedretten bør kunne udpege en eller flere uvildige sagkyndige til at bistå sig ved undersøgelsens gennemførelse. Der bør for sådanne sagkyndige gælde samme regler om kva-